

03

**DPI Online
Roundtable Meeting**

*DPI Çevrimiçi Yuvarlak
Masa Toplantısı*

The Legal Basis for Peace: Constitution Making in Polarised Societies

*Barişın Hukuki Dayanağı:
Kutuplaşmış Toplumlarda
Anayasa Yapımı*

Published by Yayınlayan

Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

11 Guilford Street

London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835

Design, typesetting and cover design copyright © Medya Production Center

© DPI – Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

DPI – Democratic Progress Institute is a charity
registered in England and Wales.

Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method
without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale. For copying in any
other circumstances, prior written permission must be obtained from the publisher,
and a fee may be payable.

DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve Galler’de kayıtlı bir vakıftır.
Vakıf kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108

Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmeksizin yada önceden
izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz.
Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması gerekmektedir.
Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.

Table of Contents

Introduction	4
The Legal Basis for Peace: The South African Experience	10
Discussion Session: Constitution Making in Polarised Societies	22
Conclusion	36
Participants	38
DPI Aims and Objectives	40
Board Members	42
Council of Experts	48

İçindekiler

Özet	5
Barışın Hukuki Dayanağı: Güney Afrika Tecrübesi	11
Tartışma Oturumu: Kutuplaşmış Toplumlarda Anayasa Yapımı	23
Sonuç	37
Katılımcılar	39
Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri	41
Yönetim Kurulu Üyeleri	42
Uzmanlar Kurulu Üyeleri	48

Kerim Yıldız
DPI CEO

Introduction

DPI held an online roundtable entitled *'The Legal Basis for Peace: Constitution Making in Polarised Societies'* on 10 August. The online roundtable is part of a series of meetings that aim to explore the debates on constitution making processes in polarised societies and the contribution constitution-making process can have in conflict resolution. In these meetings, special attention will be paid to the process of constitution making in polarised societies, as well as any other legal preparations which offer opportunities for conflict resolution. The aim of the event was to discuss the constitution-making process in South Africa's conflict resolution, and envisage the legal preparations needed for the possible resumption of a resolution process in Turkey.

Participants comprised a diverse group, including Turkey's leading constitutional professors, board members and vice presidents of political parties, prominent journalists, policy makers, lawyers and representatives of non-governmental organisations.

The event's keynote speaker Albie Sachs, a former Judge on the Constitutional Court of South Africa, has played an instrumental role in the creation of South Africa's Constitution following the end of the Apartheid regime and the creation of a constitutional democracy in

Önsöz

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), 10 Ağustos 2021 tarihinde *'Barışın Hukuki Dayanağı: Kutuplaşmış Toplumlarda Anayasa Yapımı'* başlıklı bir çevrimiçi yuvarlak masa toplantısı düzenledi. Çevrimiçi yuvarlak masa, kutuplaşmış toplumlarda anayasa yapım süreçleri üzerine tartışmaları ve anayasa yapım sürecinin çatışmaların çözümüne katkısını araştırmayı amaçlayan bir dizi toplantı içinde yer almaktadır. Bu toplantılarda, kutuplaşmış toplumlarda anayasa yapım sürecine ve çatışma çözümüne yönelik fırsatlar sunan diğer yasal hazırlıklara özellikle odaklanılacaktır. Etkinliğin amacı, Güney Afrika'nın çatışma çözümünde anayasa yapım sürecini tartışmak ve Türkiye'de olası bir çözüm sürecinin yeniden başlaması için gereken yasal hazırlıkları öngörmektir.

Katılımcılar arasında Türkiye'nin önde gelen anayasa hukuku profesörleri, yönetim kurulu üyeleri ve siyasi partilerin başkan yardımcıları, önde gelen gazeteciler, politika yapımcılar, hukukçular ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri de dahil olmak üzere çeşitliliklere sahip bir grup yer aldı.

Etkinliğin konuk konuşmacısı, Güney Afrika Anayasa Mahkemesi eski Yargıcı Albie Sachs, Apartheid rejiminin sona ermesinin ardından Güney Afrika Anayasasının oluşturulmasında ve ülkede anayasal bir de-

the country. In his presentation, Sachs shared his experiences surrounding the drafting of the South African Bill of Rights and explained how the creation of a new constitution fit into the larger peacebuilding process. He offered valuable insights as to how constitution making can be successful in a divided society, and how this process can contribute to the peacebuilding process in Turkey.

Sachs provided his first-hand account in the creation of the Bill of Rights, which would protect people on the basis of humanity, not on the grounds of race. Additionally, a Bill of Rights would help to protect the future democracy of South Africa by preventing new leaders from challenging the new democratic principles. The Bill of Rights presented by Sachs at the 1988 meeting would go on to become a central element of the ANC's vision for the future of South Africa.

The speaker also highlighted the inclusive aspect of the formulation of the constitution. Many of the parliamentarians who worked on the constitution had been human rights activists, including many women. This was reflected in the final constitution, which contained many highly progressive provisions, including those relating to social and economic rights, LGBTQ-rights and environmental rights. Albie Sachs reflected on his own part in the constitution making process by highlighting the crucial role of the Constitutional Court. Sachs expressed his pride in the strength of the state institutions in present day South Africa, which have been able to withstand terrible shocks within the country.

During the course of the event, participants were given the opportunity to discuss the role of constitution-making process in South Africa in promoting peace and equality, and explore the legal preparations needed for the possible resumption of a resolution process in Turkey. The discussion session touched upon many aspects of the constitution

mokrasinin yaratılmasında önemli bir rol oynadı. Sunumunda Sachs, Güney Afrika Haklar Bildirgesi'nin hazırlanmasıyla ilgili deneyimlerini paylaştı ve yeni bir anayasanın yaratılmasının daha geniş barış inşası sürecine nasıl oturduğunu anlattı. Bölünmüş bir toplumda anayasa yapımının nasıl başarılı olabileceği ve bu sürecin Türkiye'de barışı inşa etme sürecine nasıl katkıda bulunabileceği konusunda değerli bilgiler verdi.

Sachs, insanları ırk temelinde değil, insanlık temelinde koruyacak olan Haklar Bildirgesi'nin oluşturulmasına dair şahsi tecrübelerini aktardı. Ek olarak, bir Haklar Bildirgesi, yeni liderlerin yeni demokratik ilkelere meydan okumasını engelleyerek Güney Afrika'nın gelecekteki demokrasinin korunmasına yardımcı olacaktı. Sachs tarafından 1988 toplantısında sunulan Haklar Bildirgesi, Afrika Ulusal Kongresi'nin Güney Afrika'nın geleceğine ilişkin vizyonunun merkezi bir unsuru olmaya devam edecekti.

Konuşmacı ayrıca anayasanın kapsayıcı bir biçimde formüle edildiğini de vurguladı. Anayasa üzerinde çalışan vekillerin çoğu, pek çok kadın da dahil olmak üzere insan hakları aktivistleriydi. Bu durum, sosyal ve ekonomik haklar, LGBTQ hakları ve çevre haklarıyla ilgili olanlar da dahil olmak üzere birçok ilerici hüküm içeren nihai anayasaya yansdı. Albie Sachs, Anayasa Mahkemesinin hayati rolünü vurgulayarak anayasa yapım sürecinde kendi eylemlerini de değerlendirdi. Sachs, günümüz Güney Afrika'sında ülke içindeki sarsıcı şoklara dayanabilen devlet kurumlarının gücünden duyduğu gururu dile getirdi.

Etkinlik süresince katılımcılara, Güney Afrika'da anayasa yapım sürecinin barış ve eşitliği geliştirmedeki rolünü tartışma ve Türkiye'de olası bir çözüm sürecinin yeniden başlaması için gereken yasal hazırlıkları değerlendirme fırsatı verildi. Tartışma oturumunda, anayasa yapım sürecinde kadınların rolü, bağımsız bir yargının önemi ve bugün Gü-

in South Africa, both past and present, highlighting topics such as the role of women in the constitution making process, the importance of an independent judiciary and the resilience of the democratic institutions in South Africa today. The speaker highlighted the importance of having a clear vision, continuous consultation and involvement of various sectors of society, diversity within the Constitutional court and an open and transparent process. The discussion on successful constitution making process in a segregated society serves as a source of inspiration for future constitution making efforts in Turkey, showing that although the process is highly difficult, but attainable.

The online RT forms part of a larger series of activities planned in the context of the project: “*Forging Pathways to Peace and Democracy in Turkey*”, supported by the Norwegian and Irish government.

Kerim Yıldız

Chief Executive Officer
Democratic Progress Institute

ney Afrika’daki demokratik kurumların dayanıklılığı gibi konuların altı çizilerek, Güney Afrika’da anayasanın hem geçmişteki hem de günümüzdeki birçok özelliğine değinildi. Konuşmacı, net bir vizyona sahip olmanın, toplumun çeşitli sektörlerinin sürekli istişare ve katılımının, Anayasa mahkemesi içindeki çeşitliliğin ve açık ve şeffaf bir sürecin önemini vurguladı. Ayrışmış bir toplumda başarılı bir anayasa yapım süreci tartışması, Türkiye’de gelecekteki anayasa yapım çabalarına bir ilham kaynağı olarak hizmet etmekte ve sürecin oldukça zor ama ulaşılabılır olduğunu göstermektedir.

Çevrimiçi toplantı, Norveç ve İrlanda hükümeti tarafından desteklenen “*Türkiye’de Barış ve Demokrasiye Giden Yolların Oluşturulması*” projesi bağlamında planlanan daha geniş bir etkinlik dizisinin bir parçasını oluşturuyor.

Kerim Yıldız

İcra Kurulu Başkanı
Demokratik Gelişim Enstitüsü

The Legal Basis for Peace: The South African Experience

Introduction by Kerim Yildiz, DPI's CEO

DPI's CEO Kerim Yildiz started the roundtable meeting by introducing the new DPI series titled 'Legal Basis for Peace', that will explore the different ways in which the legal foundations for peace can be built, particularly with a focus on constitution making processes. DPI believes that legal debates and discussions about the constitution will play an important role in a future resumption of the peace process in Turkey, thus it is important to discuss possible democratic steps. Within the context of the resolution process, constitutional democracy is one of the crucial conditions for Turkey.

Kerim Yildiz welcoming the speaker, Albie Sachs, and participants at the start of the online roundtable

Kerim Yıldız konuşmacı Albie Sachs ve katılımcılara etkinliğin başında hoşgeldiniz derken.

Barışın Hukuki Dayanağı: Güney Afrika Tecrübesi

DPI CEO'su Kerim Yıldız'ın Açılış Konuşması

DPI İcra Kurulu Başkanı Kerim Yıldız, yuvarlak masa toplantısına, özellikle anayasa yapım süreçlerine odaklanarak barışın yasal temellerinin inşa edilebileceği farklı yolları keşfetmeyi amaçlayan 'Barışın Hukuki Dayanağı' başlıklı yeni DPI serisini tanıtarak başladı. DPI, Türkiye'de barış sürecinin gelecekte yeniden başlamasında anayasaya ilişkin yasal tartışmaların önemli bir rol oynayacağına inandığından, olası demokratik adımların tartışılması önemlidir. Çözüm süreci bağlamında, anayasal demokrasi Türkiye için en önemli koşullardan biridir.

The event comes at a time when Turkey is going through a difficult period and the platform for the discussion of the Kurdish issue is limited. By looking at the South African experience, DPI aims to provide participants with lessons learned from other conflict cases and explore both the opportunities and challenges of constitution making in polarised societies. In addition, participants are provided with a platform to consider the ongoing debates about the constitution in Turkey and how it can be developed to build better foundations for democratisation and the resolution process. Lastly, successful constitution-making processes in other conflict cases serve as a source of motivation for Turkey's 'parked' peace process – showing that despite challenges and setback, peace is achievable.

“*DPI believes that legal debates and discussions about the constitution will play an important role in a future resumption of the peace process in Turkey.*”

DPI, Türkiye'de barış sürecinin gelecekte yeniden başlamasında anayasaya ilişkin yasal tartışmaların önemli bir rol oynayacağına inanıyor.”

Kerim Yıldız
DPI CEO

Etkinlik, Türkiye'nin zor bir dönemden geçtiği ve Kürt meselesinin tartışılabileceği platformların kısıtlı olduğu bir döneme denk geliyor. DPI, Güney Afrika deneyimine bakarak, katılımcılara diğer çatışma vakalarından çıkarılan dersler sunmayı ve kutuplaşmış toplumlarda anayasa yapımının hem fırsatlarını hem de zorluklarını keşfetmeyi amaçlıyor. Ayrıca katılımcılara, Türkiye'de anayasa konusunda süregelen tartışmaları ve anayasanın demokratikleşme için daha iyi temeller oluşturmak için nasıl geliştirilebileceğini ve çözüm sürecini değerlendirebilecekleri bir platform sunuyor. Son olarak, diğer çatışma vakalarında başarılı anayasa yapım süreçleri, Türkiye'nin “park edilmiş” barış süreci için bir motivasyon kaynağı işlevi görüyor – bunlar, zorluklara ve aksiliklere rağmen barışın ulaşılabilir olduğunu gösteriyor.

Albie Sachs is a human rights activist, lawyer, writer, and a former judge on the first Constitutional Court of South Africa. Albie Sachs played a prominent part in the struggle for justice in South Africa. During the 1980s working closely with Oliver Tambo, leader of the ANC in exile, Sachs helped draft the organisation's Code of Conduct, as well as its statutes. He was involved in the preparations for a new democratic Constitution for South Africa. In 1990 he returned home and as a member of the Constitutional Committee and the National Executive of the ANC took an active part in the negotiations which led to South Africa becoming a constitutional democracy. After the first democratic election in 1994, he was appointed by President Nelson Mandela to serve on the newly established Constitutional Court.

Albie Sachs started his presentation by giving his account of an African National Congress (ANC) meeting held in 1988, where he first presented the future Bill of Rights. In this meeting, he outlined the reasons why South Africa needed a Bill of Rights, in a country where the law was commonly used as a tool to uphold racial segregation. First, a Bill of Rights was needed to help the ANC's reputation, and that it would serve as a strategic answer to the Apartheid regime's call for the protection of minority rights, which held that a majority Black regime would pose a danger to the rights of the white minority. The Bill of Rights as proposed at the time was meant to protect people because of their humanity, not because of their race, and it would be protected by an independent judiciary. This approach was different from that taken by the Apartheid

Albie Sachs, bir insan hakları aktivisti, avukat, yazar ve Güney Afrika'nın ilk Anayasa Mahkemesi'nde eski bir yargıçtır. Albie Sachs, Güney Afrika'daki adalet mücadelesinde önemli bir rol oynadı. 1980'lerde AUK'nin sürgündeki lideri Oliver Tambo ile yakın işbirliği içinde çalışan Sachs, örgütün Davranış Kuralları'nın ve tüzüğünün hazırlanmasına yardımcı oldu. Güney Afrika için yeni bir demokratik Anayasa hazırlıklarına katıldı. 1990'da ülkesine döndü ve Anayasa Komitesi üyesi ve AUK'nin Ulusal Yöneticisi olarak Güney Afrika'nın anayasal demokrasiye dönüşmesine yol açan müzakerelerde aktif rol aldı. 1994'teki ilk demokratik seçimden sonra, yeni kurulan Anayasa Mahkemesi'nde görev yapmak üzere Başkan Nelson Mandela tarafından atandı.

Albie Sachs sunumuna 1988'de düzenlenen ve gelecekteki Haklar Bildirgesi'ni ilk kez sunduğu Afrika Ulusal Kongresi (AUK) toplantısından söz ederek başladı. Bu toplantıda, hukukun ırk ayrımcılığını desteklemek için yaygın olarak bir araç olarak kullanıldığı bir ülkede, Güney Afrika'nın bir Haklar Bildirgesi'ne neden ihtiyaç duyduğunun nedenlerini özetledi. İlk olarak, AUK'nin itibarını düzeltmek için bir Haklar Bildirgesi'ne ihtiyaç vardı ve bu, Apartheid rejiminin azınlık beyazların haklarının korunmasına, zira çoğunluğun siyahlarda olduğu bir yönetimin beyazları tehlikeye atacağına yönelik çağrısına stratejik bir cevap olarak işlev gösterecekti. O zaman önerildiği gibi Haklar Bildirgesi, insanları ırkları nedeniyle değil, insanlıkları nedeniyle korumayı amaçlıyordu ve bağımsız bir yargı tarafından korunacaktı. Bu yaklaşım, her büyük nüfus grubunun kendi anayasası tarafından temsil edildiği, ittifakçılığı destekleyen Apartheid rejiminin yaklaşımından farklıydı. Ek olarak, bir Haklar Bildirgesi, yeni liderlerin yeni demokratik ilkelere meydan okumasını önleyerek Güney Afrika'nın gelecekteki demokrasisinin korunmasına yardımcı olacaktı; bu, Sachs'ın kendilerini devrimci olarak gören AUK üyeleri arasında dile getirmekte isteksiz olduğu bir noktaydı. Şaşırtıcı bir şekilde, grubun üyeleri çok destekleyiciydi ve gelecek için neden korunmaya ihtiyaç duyulduğunu anladılar. Sachs tarafından 1988 toplantısında sunulan Haklar Bildirgesi, AUK'nin Güney Afrika'nın geleceğine ilişkin vizyonunun merkezi bir unsuru olmaya devam edecekti.

Albie Sachs discussing the South African Experience during DPI's online roundtable, August 2021.

Albie Sachs DPI'in çevrimiçi toplantısında Güney Afrika tecrübesini tartışırken, Ağustos 2021.

regime, which was in favour of consociationalism, with each major population group being represented by their own constitution. Additionally, a Bill of Rights would help to protect the future democracy of South Africa by preventing new leaders from challenging the new democratic principles, a point that Sachs was reluctant to raise amongst ANC members who saw themselves as revolutionaries. To his surprise, the members of the group were very supportive and understood the reason why there needed to be protections for the future. The Bill of Rights presented by Sachs at the 1988 meeting would go on to become a central element of the ANC's vision for the future of South Africa.

However, Albie Sachs stressed that a constitution alone would not suffice in bringing peace to South Africa. At the time, South Africa was not merely a divided society, but formally segregated under the Apartheid system. As such, in addition to a peace treaty, the country needed a mechanism which would transform South-Africa into a unified polity, where all people were truly integrated citizens of the state. This meant that the vote became central to the new constitutional order, getting enfranchised. Being disenfranchised historically weighted with dispossession from the land.

Ancak Albie Sachs, Güney Afrika'ya barış getirmek için tek başına bir anayasanın yeterli olmayacağını vurguladı. O zamanlar Güney Afrika sadece bölünmüş bir toplum değildi, aynı zamanda Apartheid sistemi altında resmen ayrılmıştı. Bu nedenle, bir barış anlaşmasına ek olarak, ülkenin Güney Afrika'yı tüm insanların devletin gerçekten entegre vatandaşları olduğu birleşik bir yönetim biçimine dönüştürecek bir mekanizmaya ihtiyacı vardı. Bu, oylamanın yeni anayasal düzenin merkezinde yer alması ve oy hakkının herkese tanınması anlamına geliyordu. Haklarından mahrum edilmek, tarihsel olarak topraktan mahrum bırakılma ile ilişkiliydi. Herkesi eşit olarak koruyan Haklar Bildirgesi ve herkese oy hakkı birleşik bir ülke anlamına gelecekti. Bu süreçle ilgili müzakereler başlamadan önce AUK, Nelson Mandela'nın serbest bırakılması ve örgüt üzerindeki yasağın kaldırılması da dahil olmak üzere önceden belirli koşullar koymuştu. Bu koşullar, AUK tarafından Güney Afrika'da ırksal olmayan demokratik bir devletin kurulması çağrısında bulunan müzakerelerin başlatılması için belirlenen planı destekleyen Birleşmiş Milletler de dahil olmak üzere çeşitli uluslararası kuruluşlardan ve uluslararası camiadan geniş destek aldı.

Tutsaklar serbest bırakıldığında, sürgüne gidenler geri dönebildi ve AUK yasal ve özgürce konuşabilmeye başladı; böylece AUK, 30 yıl aradan sonra ilk kez Güney Afrika topraklarında bir konferans düzenledi. Ancak şimdi, müzakerelere kimin katılacağı veya müzakerelerin hangi formatta olacağı konusunda sorular vardı. Albie Sachs, ilk barış inşa sürecinin esas olarak yaklaşık iki yıl süren 'müzakereler hakkında müzakereler' etrafında döndüğünü açıkladı. Bu, barış inşası sürecinin alması gereken formata çok fazla dikkat gösterilmesi anlamına geliyordu. Başlangıçta AUK, sendika, yerel temsilciler, kırsal halk örgütleri ve inanç örgütleri ile oldukça katılımcı bir süreç düzenlemek istemişti, ancak müzakereler, barış sürecine yalnızca siyasi oluşumların dahil olacağı sonucuna varmıştı. İlk temel soru, 'Anayasa taslağını kim hazırlayacak' idi. Apartheid rejimi, siyah nüfusun olası bir misillemesinden korktu ve anayasadaki azınlık haklarının önemini vurguladı. Rejimin tercih ettiği hareket tarzı, anayasayı hazırlamak ve ardından referandum yapmaktı. Bu arada AUK, tüm ulustan bir yetki almamış olursa anayasanın meşruiyetten yoksun kalacağını savundu. Bu nedenle, demokratik seçimlerle atanan bir anayasal meclis

The Bill of Right to protect everybody equally and the right to vote for everyone would mean a unified country. Before the negotiations on this process could begin, the ANC had set pre-certain conditions, including the release of Nelson Mandela and the removal of the ban on the organisation. These conditions received widespread international support, with various international organisations, including the United Nations, supporting the plan set by the ANC for the start of negotiations, calling for the establishment of a non-racial democratic state in South Africa.

When the prisoners were released, exiled people could go back come and the ANC could legally and freely speak, the ANC organised a conference on South African soil for the first time in 30 years. But now there were unanswered questions about who would take part in the negotiations or what format it would be in. Albie Sachs explained that the initial peacebuilding process mainly revolved around ‘talks about talks’ that took about two years. This meant that a lot of attention went to the format that the peacebuilding process should take. Initially, the ANC had wanted to organise a highly participatory process with union, local representatives, rural people’s organisations, and faith organisations, but negotiations led to the conclusion that only political entities would be involved in the

oluşturmak istediler. Sonunda bu iki yaklaşımın uzlaştırılması gerekiyordu.

Sonunda, üzerinde anlaşmaya varılan anayasa yapım süreci, demokratik olarak seçilmiş yeni bir parlamento için bir mekanizma kurarak başlayacaktı. Bu parlamento daha sonra yeni anayasayı hazırlayacak bir anayasa meclisi olarak hareket edecekti. Azınlık haklarının korunmasını sağlamak için, anayasaya dahil edilmesi gereken bazı ilkeler üzerinde anlaşmaya varılmış ve Anayasa Mahkemesi, bu ilkelerin nihai anayasada yer aldığını garanti etmek için kurulmuştu. Temsiliyet açısından, parlamento barajsız nispi temsil yoluyla seçilecek ve böylece küçük gruplar sürece katılabilecekti. Ek olarak, ülkede ilk beş yıl için seçimde seçilen en büyük üç partiyi içeren bir ulusal birlik hükümeti olacaktı.

“*Despite rifts, inequalities and other issues in South Africa, we have the constitution that holds us together. I am proud of the constitution.*”

Güney Afrika'daki ayrışmalara, eşitsizliklere ve diğer sorunlara rağmen, bizi bir arada tutan bir anayasaya sahibiz. Anayasayla gurur duyuyorum.”

Albie Sachs

A Human Rights Activist, Lawyer, Writer, and a Former Judge on the First Constitutional Court of South Africa.

İnsan Hakları Aktivisti, Avukat, Yazar ve Güney Afrika'nın ilk Anayasa Mahkemesi'nde Eski Yargıç

peace-making process. The very first fundamental question was ‘who was going to draft the constitution?’ The Apartheid regime feared a possible retaliation of the black population and stressed the importance of minority rights in the constitution. The regime’s preferred course of action had been to draft the constitution, followed by a referendum. Meanwhile, the ANC argued that the constitution would lack legitimacy if it had not received a mandate from the whole nation. As such, they wanted to form a constitutional assembly appointed through democratic elections. In the end, both approaches had to be reconciled.

Eventually, the agreed-upon constitution making process would start by establishing a mechanism for a new democratically elected parliament. This parliament would then act as a constitutional assembly, which would draft the new constitution. To ensure the protection of minority rights, certain principles had been agreed which had to be incorporated in the constitution, and the Constitutional Court was set up to confirm that these principles were included in the final constitution. In terms of representativity, the parliament would be elected through proportional representation without a threshold, so small groups could participate in the process. Additionally, the country would have a government of national unity for the first five years, containing the largest three parties chosen in the election.

Many of the parliamentarians who worked on the constitution had been human rights activists, including many women. This was reflected in the final constitution, which contained many highly progressive provisions, including those relating to social and economic rights, LGBTQ-rights, and environmental rights. Albie Sachs then reflected on his own role in the constitution making process by highlighting the crucial role of the Constitutional Court. Despite its progressive character, the Constitutional Court declared the initial draft of the constitution to be unconstitutional, as not all principles agreed upon in negotiations were included in the text. After these principles got included, the Constitutional Court accepted the new constitution.

Albie Sachs concluded his presentation by expressing his pride regarding the strength of the state institutions in South Africa today, which have been able to withstand terrible shocks within the country. He stated, ‘*Despite rifts, inequalities and other issues in South Africa, we have the constitution that holds us together. I am proud of the constitution.*’

Anayasa üzerinde çalışan vekillerin çoğu, pek çok kadın da dahil olmak üzere insan hakları aktivistleriydi. Bu, sosyal ve ekonomik haklar, LGBTQ hakları ve çevre haklarıyla ilgili olanlar da dahil olmak üzere birçok ilerici hüküm içeren nihai anayasaya yansdı. Albie Sachs daha sonra Anayasa Mahkemesinin hayati rolünü vurgulayarak anayasa yapım sürecindeki kendi rolünü aktardı. İlerici niteliğine rağmen, Anayasa Mahkemesi, müzakerelerde üzerinde anlaşmaya varılan tüm ilkeler metinde yer almadığından, anayasanın ilk taslağının anayasaya aykırı olduğunu ilan etti. Bu ilkeler dahil edildikten sonra Anayasa Mahkemesi yeni anayasayı kabul etti.

Albie Sachs sunumunu, bugün Güney Afrika’da ülke içinde yaşanan sarsıcı şoklara dayanabilen devlet kurumlarının gücünden duyduğu gururu dile getirerek sonlandırdı. “Güney Afrika’daki ayrışmalara, eşitsizliklere ve diğer sorunlara rağmen, bizi bir arada tutan bir anayasaya sahibiz. Anayasayla gurur duyuyorum,” dedi.

DISCUSSION SESSION: Constitution Making in Polarised Societies

Sevtap Yokuş, professor of constitutional law and member of DPI's Council of Experts, made an introduction for the discussion session, highlighting the similarities with the pre-peace process conditions in South Africa and Turkey as the country is going through a challenging time. Yokuş talked about the 1982 Constitution in Turkey, which is still in effect today. The constitution was drafted by the military regime after the coup d'état in 1980 and proves to be a huge impediment to any attempts of democratisation in Turkey, as it exacerbates the fault lines in society and thereby gives way to conflict. The constitution itself is ideological and praises notions of authority while having little regard for freedoms and liberties, and curbs cultural rights and language rights. While amendments were made to soften some elements of the constitution, the essence remains the same. The constitution

Sevtap Yokuş,
Professor of
Constitutional
Law,
addresses the
group during
the discussion
session.

Anayasa
Hukuku
Profesörü
olan Sevtap
Yokuş,
tartışma
oturumu
esnasında
konuştu.

TARTIŞMA OTURUMU: Kutuplaşmış Toplumlarda Anayasa Yapımı

Tartışma oturumunun açılışını yapan Anayasa Hukuku Profesörü ve DPI Uzmanlar Kurulu Üyesi Sevtap Yokuş, bilhassa Türkiye zorlu bir dönemden geçmekte olduğu için, Güney Afrika ve Türkiye'deki barış süreci öncesi koşullardaki benzerliklere dikkat çekti. Yokuş, Türkiye'de bugün hala yürürlükte olan 1982 Anayasası'ndan bahsetti. 1980 darbesinden sonra askeri rejim tarafından hazırlanan anayasa, toplumdaki fay hatlarını derinleştirdiği ve çatışmaya yol açtığı için Türkiye'deki her türlü demokratikleşme girişiminin önünde büyük bir engel teşkil ediyor. Anayasanın kendisi ideolojik nitelikte; hak ve özgürlüklere az saygı gösterirken otorite kavramını yüceltiyor ve kültürel hakları ve dil haklarını kısıtlıyor. Anayasanın bazı unsurlarını yumuşatmak için değişiklikler yapılırsa da özü aynı kalmıştır. Anayasa, etnik kökene dayalı vatandaşlığı tanımlama biçimi bakımından hâlâ oldukça sorunludur. Laikliğin tanımı ve devlete dini kamusal yaşamda düzenleme alanında verilen yetki açısından da sorunlu kısımlar bulunmaktadır. Ancak en önemlisi, anayasa Türkiye'de yüksek düzeyde bir merkezileşme ortaya koydu. Kürt Sorunu ile ilgili olarak, anayasa, çatışma için olası bir çözüm olabilecek ademi merkezizetçilik çabalarını baltaladı.

2011 yılında yapılan anayasa değişiklikleri, yetki ve merkezileşme vurgusunu daha da sağlamlaştırırken kuvvetler ayrılığı daha da azaltılmıştır. 2013'te Türkiye'de barış süreci başladığında, doğal olarak yeni anayasa tartışmaları da başladı. Parlamento, yeni bir anayasa hazırlamak için resmi bir uzlaşma komisyonu bile kurdu. Silahlı çatışma şiddetlendiğinde ve barış süreci durdurulduğunda, yeni bir anayasa hazırlama süreci de sekteye uğradı. Türkiye'deki durumu değerlendiren Yokuş, Albie Sachs'ın deneyimlerini dinlemenin ne kadar ilham verici olduğunu da ekledi. Katılımcıları sorularını konuşmacıya sormaya ve yorumlarını paylaşmaya davet etti.

is still highly problematic in the way it defines citizenship, which is based on ethnicity. There are also problematic parts in terms of the definition of secularism and the authority given to state to regulate religion in public life. Most importantly, however, the constitution set out a high level of centralisation in Turkey. Regarding the Kurdish Issue, the constitution undermined any efforts for decentralisation, which could have been a possible solution for the conflict.

The constitutional changes in 2011 further deepened the emphasis on authority and centralization, while the separation of powers was further limited. When the peace process was initiated in Turkey in 2013, discussions about a new constitution naturally followed. The parliament even set up an official reconciliation committee to draft a new constitution. When the armed conflict was exacerbated and the peace process was parked, the whole process of drafting a new constitution was also derailed. Giving an overview of the situation in Turkey, Yokuş also talked about how listening to the experiences of Albie Sachs was inspiring. She invited the participants to ask their questions to the speaker and share their comments.

The involvement of women in the constitution making process was mentioned. How did you go about making this happen?

Initially, the men that had set up the proposed ANC Bill of Rights were very pleased with themselves, because they had included a clause that stated that there would be equality for women in both the private and public sphere. However, the women within the ANC highlighted the lack of attention of sexism within the Bill of Rights, emphasizing that female oppression goes hand in hand with racial oppression. This led to a special conference in which women within the ANC formulated the organization's guidelines on sexism and same-sex rights.

One interesting topic which was raised by the feminists within the ANC was the notion of the family. Many Western feminists were very critical of the family, which was seen as a tool of the patriarchy. However, many of the South African feminists within the ANC had a more positive attitude towards the family, arguing that Apartheid had destroyed many families or had prevented women from getting

Kadınların barış sürecine katılımından bahsettiniz. Bu katılımı nasıl sağladınız?

Başlangıçta teklif edilen AUK Haklar Bildirgesi'ni hazırlayan erkekler, hem özel hem de kamusal alanda kadınlar için eşitlik olacağını belirten bir madde ekledikleri için kendilerinden çok memnundular. Bununla birlikte, AUK içindeki kadınlar, Haklar Bildirgesi'nde cinsiyetçiliğe vurgu yapılmadığının altını çizerek, kadınlara yönelik baskısının ırksal baskıyla el ele gittiğini ifade ettiler. Bu, AUK içindeki kadınların örgütün cinsiyetçilik ve eşcinsel haklarına ilişkin yönergelerini tasarladıkları özel bir konferansın gerçekleşmesine sebep oldu.

AUK içindeki feministler tarafından gündeme getirilen ilginç bir konu da aile kavramıydı. Birçok Batılı feminist, ataerkilliğin bir aracı olarak görülen aileyi çok eleştirdi. Ancak, AUK içindeki Güney Afrikalı feministlerin çoğu, Apartheid'in birçok aileyi yok ettiğini veya kadınların aile kurmasını engellediğini öne sürerek aileye karşı daha olumlu bir tutuma sahip oldu. Ailelerin birçok farklı şekil alabileceğini ve aile içinde eşitlik olması gerektiğini vurguladılar. Bu yaklaşım Batı feminizminden farklıydı ve kökleri geleneksel Güney Afrika değerlerine dayanıyordu.

Örgütlenme yasağının kaldırılmasından sonraki ilk AUK konferansında, en zorlu tartışmalardan biri, kadınların AUK'nin ulusal yürütme kurulunda yer almasına ilişkin kotalarla ilgiliydi. Örgütün liderliği sonunda her AUK komitesindeki on kişiden üçünün kadın olması gerektiğine karar verdi. Bu aynı zamanda, çeşitli anayasa komitelerindeki partilerin her üç temsilcisinden birinin kadın olması gerektiği daha geniş anayasa yapım sürecine de yansdı. Böylece anayasa yapım süreci boyunca kadınların masaya oturması ve seslerinin duyulması garanti altına alındı.

Bir başka tartışma, anayasada kadın haklarına ilişkin özel madde fikri etrafında toplandı. Bazıları, ayrı bir madde yerine kadın haklarının bir bütün olarak anayasada merkezi önemi haiz olması gerektiğine dikkat çekti. Bu nedenle, Sachs'a göre anayasa yapımının en önemli yönlerinden biri olan cinsiyete duyarlı bir anayasa hazırlama kararı alındı. Nihai anayasa, sosyal ve ekonomik hakların yanı sıra çocuk hakları ve cinsiyet duyarlılığı örneklerini içeriyor. Anayasa, kurucu ilkelerinde

a family. They instead emphasized that families could take many different forms and that there should be equality within the family. This approach was different from Western feminism and was rooted in traditional South African values.

At the first ANC conference after the ban on the organization was removed, one of the most difficult discussion pertained to quotas of the inclusion of women on the national executive committee of the ANC. The leadership of the organization eventually agreed that three out of ten people on every ANC committee had to be women. This was also reflected in the wider constitution making process, where one of every three representatives of the parties on the various constitutional committees had to be women. As such, it was guaranteed that women would have a seat at the table throughout the constitution making process and that their voices would be heard.

Another discussion centred around the idea of the special clause for women's rights within the constitution. Some pointed out that instead of a separate clause, women's rights should be a central point of attention throughout the constitution. Because of this, the decision was made to draft a gender-sensitive constitution, one of the most important aspects of constitution making according to Sachs. The final constitution contains many examples of gender-sensitivity, including a key focus on social and economic rights, as well as children's rights. The constitution explicitly states in its founding principles that South Africa must be a united non-racial and non-sexist society, and the language used throughout the constitution is gender neutral. All these elements are the products of the feminist influence, which are reflected throughout the constitution.

During the pre-negotiations phase, what was the most helpful or crucial action that you took to bring people together? Similarly, what was your worst experience in this regard?

There were two important factors. The first was to have a clear vision, an organising principle that went into the heart of everything. In the South African case, that was the Bill of Rights, which resolved the issue of majority rule paired with the protection of minorities. The

açıkça Güney Afrika'nın ırksal olmayan ve cinsiyetçi olmayan birleşik bir toplum olması gerektiğini belirtir ve anayasa boyunca kullanılan dil cinsiyetten bağımsızdır. Bütün bu unsurlar, anayasanın tamamına yansıyan feminist etkinin ürünleridir.

Müzakere öncesi aşamada, insanları bir araya getirmek için yaptığınız en yararlı veya en önemli adım neydi? Benzer şekilde, bu konuda en kötü deneyiminiz neydi?

İki önemli faktör vardı. Birincisi, net bir vizyona ve meselelerin özüne temas eden bir düzenleyici ilkeye sahip olmaktı. Güney Afrika örneğinde, azınlıkların korunmasıyla birlikte çoğunluk kuralı sorununu çözen Haklar Bildirgesi idi. İkinci en önemli unsur, insanların sürekli istişareleri ve çeşitli girdi kaynaklarının katılımıydı. Halkın anayasanın temel ilkelerini anlayabilmesi çok önemliydi. Bu istişareler, sürecin her aşamasında, her türlü arka plana sahip uzmanların değerli girdilerini sağlamasıyla gerçekleşti.

En kötü an müzakerelerle ilgili değildi. Güney Afrika Komünist Partisi genel sekreteri Chris Hani'nin bir grup beyaz sağcı faşist tarafından öldürülmesiydi. Güney Afrika'da Mandela'dan sonra en popüler ikinci kişiydi ve suikastın ülkeyi bir çatışmaya sürükleyeceğinden korkuluyordu. Cinayetin ardından Mandela televizyona çıkarak önemli bir konuşma yaptı ve insanları cinayete tepki olarak şiddete başvurmamaya çağırdı. Mandela bu konuşmayı yaparak Güney Afrika'yı kargaşadan kurtardı ve o sırada ülkenin resmi olmayan lideri olarak konumunu pekiştirdi.

Güney Afrika'daki mevcut sorunlar ve son zamanlardaki ayaklanma hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu gelişmeler hala kalıcı bir kutuplaşma olduğunu gösteriyor mu?

Zuma dönemine gelince, Jacob Zuma'yı en sonunda istifa ettiren, parlamentoda gizli oylama yapılacağı ve kaybedeceğinin kesin olduğu bilgisiydi. Bu, ülkedeki demokratik sistemin olması gerektiği gibi işlediği anlamına geliyordu. Buna ek olarak, Zuma'nın çöküşündeki bir diğer faktör, Zuma'yı devlet fonlarını zimmete geçirmekle suçlayan Kamusal Koruma Kurumu'ndan gelen bir rapordur. Parlamento daha sonra

second most important element was the continuous consultation of the people and involvement of various sources of input. It was crucial that the people would be able to understand the core principles of the constitution. These consultations happened at every stage of the process, with experts from all kinds of backgrounds giving their valuable input.

The worst moment was not related to the negotiations. It was the assassination of Chris Hani, the general secretary of the South African Communist Party, by a group of white right-wing fascists. He was the second most popular figure in South Africa, second only to Mandela, and there was a fear the assassination would make the country explode into conflict. Following the murder, Mandela went on television and held a crucial speech, calling for people to not resort to violence in reaction to the murder. By holding this speech, Mandela effectively saved South Africa from turmoil, and consolidated his position as the unofficial leader of the country at that time.

What do you think regarding the current problems and recent uprising in South Africa? Do these developments show that there is still a persistent polarisation?

Regarding the Zuma period, it was the knowledge that there would be a secret ballot in parliament and that he was guaranteed to lose that eventually made Jacob Zuma step down. This meant that the democratic system in the country was operating as it should. In addition, another factor in the downfall of Zuma was a report from the Public Protector, which accused Zuma of embezzlement of government funds. When parliament subsequently failed to act on this report, the Constitutional Court stepped in, and obliged the parliament to act. After Zuma stepped down, he refused to testify on the matter. The relevant commission then referred the case to the Constitutional Court, where Zuma again refused to participate in the proceedings. When Zuma again failed to testify, after the Constitutional Court had issued an order for him to do so, the Court sentenced him with contempt of court. This led to this subsequent arrest, which sparked riots and looting from his supporters, intended to start an insurrection.

bu rapora göre harekete geçmediğinde, Anayasa Mahkemesi devreye girdi ve parlamentoyu harekete geçmeye zorladı. Zuma istifa ettikten sonra konuyla ilgili ifade vermeyi reddetti. İlgili komisyon daha sonra davayı Anayasa Mahkemesi'ne havale etti ve Zuma yine davaya katılmayı reddetti. Zuma, Anayasa Mahkemesi'nin kendisi için bir emir vermesinden sonra tekrar ifade vermediğinde, Mahkeme onu mahkemeye saygısızlıkla mahkûm etti. Bunun sonucunda tutuklanması, bir isyan başlatmayı amaçlayan ayaklanmalara ve destekçilerinin yağmacılık yapmasına sebep oldu. Ancak, geçmişin şiddetinden uzaklaşmaya kararlı olduklarını ifade eden halk, bu ayaklanma girişimine karşı güçlü bir tepki gösterdi. Hükümet ayrıca anayasaya bağlı kalmanın önemini vurguladı. Dolayısıyla tüm bu dönem, Güney Afrika toplumunun gücünü ve insanların geçmişte yaşananlardan ders alma kararlılığını göstermiştir.

Anayasa Mahkemesi yargıçlarının çeşitliliğinden bahsettiniz. Türkiye'de bu düzeyde bir çeşitlilik mevcut koşullar altında düşünülemez görünmektedir. Türkiye'de demokrasi ve çözümü destekleyenlere önerileriniz var mı?

Müzakereler sırasındaki ana konulardan biri de Anayasa Mahkemesi'ni kimin ataması gerektiği idi. Başlangıçta hem AUK hem de eski Apartheid rejimi, Mahkemenin yürütme organı tarafından atanmasını istemişti. Ancak parlamentodaki liberal beyaz partilerden biri bu fikre itiraz ederek, yargının bağımsız bir organ aracılığıyla atanmasını önerdi. Hukuk mesleğinin temsilcileri, Başyargıç, Adalet Bakanı ve cumhurbaşkanı tarafından atanan dört uzman ve bir hukuk profesöründen oluşan bir Adli Hizmet Komisyonu oluşturduk. Bu komisyondaki geri kalan sandalyeler, nispi temsil yoluyla parlamentodaki partiler tarafından seçildi. Bu sistem son derece iyi çalıştı. Bu komisyonun iyi çalışmasının en önemli örneklerinden biri, komisyonun kadın üyelerinden biri tarafından kadın hakimlerin eğitiminin hızlandırılmasıydı. Bu, yargının en üst kademesinde yüksek sayıda kadın yargıç bulunmasına neden olmuştur. Mümkünse, Türkiye yargısı, ülkedeki siyasi kurumları dengeleyen ve yargıçları atamada cumhurbaşkanına önemli bir rol veren bağımsız bir organ olarak hayal etmelidir. Güney Afrika'da bağımsız yargının kurulması çok önemliydi ve bundan büyük gurur duyuyorum.

However, there was a strong popular reaction against this attempted insurrection, with people expressing their determination to stray away from the violence of the past. The government also stressed the importance of adhering to the constitution. This whole period has therefore shown the strength of South African society and the determination of the people to learn from the lessons of the past.

You mentioned the high level of diversity of the judges on the Constitutional Court. In Turkey, this level of diversity seems unthinkable under the current circumstances. Do you have any recommendations for the pro-democracy and solution people in Turkey?

One of the main issues during the negotiations was the question of who should appoint the Constitutional Court. Initially, both the ANC and the former Apartheid regime had wanted the Court to be appointed by the executive branch. However, one of the liberal white parties in the parliament objected to this idea, and instead suggested that the judiciary should be appointed through an independent body. We ended up with a Judicial Service Commission, that consists of representatives of the legal profession, the Chief Justice, the Minister of Justice, and four experts appointed by the president, and a law professor. The rest of the seats on this commission were chosen by the parties in parliament through proportional representation. This system worked exceptionally well. One of the key examples of the good work of this commission was the fast-tracking of the training of female judges by one of the female members of the commission. This has resulted in the high number of female judges on the highest level of the judiciary. If it is possible, Turkey should want to imagine the judiciary as an independent body, which balances out the political institutions in the country, while reserving a significant role for the president in appointing the judges. The establishment of the independent judiciary has been vital in South Africa, and it is something I take great pride in. Even the physical location of the Court, in the heart of the former prison, serves as a reminder of the past.

Participant during the discussion session.

Tartışma oturumu esnasında katılımcılar.

Mahkemenin eski hapishanenin tam ortasında yer alan fiziksel konumu bile geçmişi hatırlatıyor.

Yeni anayasa hala tartışılırken ve toplum derinden bölünmüşken, insanlar Güney Afrika'daki mevcut Anayasa Mahkemesine nasıl güvendiler?

Süreç ve insanların bir kombinasyonuydu. Süreç çok açık ve şeffaftı. Halk, Mahkeme için aday göstermeye davet edildi. Adli Hizmet Komisyonu bizimle görüştü. Bunlar halka açıldı. O aşamada, Yargı Hizmeti Komisyonu üyeleri toplumdaki insanların demografisini tam olarak

How did people trust the existing Constitutional Court in South Africa, as the new constitution was still being discussed and the society was deeply divided at the time?

It was a combination of process and people. The process was very open and transparent. The public was invited to send in nominations for the Court. The Judicial Service Commission interviewed us. These were open to the public. At that stage, the members of the Judicial Service Commission did not fully represent the demography of the people in society, but they did have some very strong Black lawyers participating in the process. Mandela appointed Arthur Chaskalson as the first Chief Justice of the Constitutional Court. Chaskalson came from a privileged background and was white, but he had always been a strong advocate for the oppressed black population. He was well known and respected within society for his work defending the victims of the Apartheid regime. His deputy, Ismail Mahomed, was a member of the Indian community, and had experienced the discrimination of the Apartheid regime during his time in the legal profession. Each of the members on the first Constitutional Court had a proven background in the defence of the oppressed, and each were respected within the legal community. Despite their highly diverse backgrounds, the members of the Constitutional Court were united in their respect for the constitution. Next to this, our reasoning had to be impeccable to establish the legitimacy of the Court. This showed society that we were real judges with true reverence for the constitution. So, that respect had to be earned over time.

The post-sovereign constitution making paradigm by Andrew Arato envisages a tiered approach to constitution making with the judiciary overseeing the constitution making process, as it happened in South Africa. Would this paradigm be useful for Turkey?

Sachs expressed that he was not familiar with that specific paradigm, but if they did have one it would be that the pyramid would be inverted. Initially, the judges did not have a key role in the process. In fact, Sachs was quite sceptical initially about giving too much power to the judges. His view on this matter changed when the Bill of Rights became a core element of the ANC's vision. It should be noted that many people in the Black community were hesitant about the idea of the Bill of Rights, as

temsil etmiyorlardı, ancak sürece katılan çok güçlü siyah avukatlar vardı. Mandela, Arthur Chaskalson'ı Anayasa Mahkemesi'nin ilk Başyargı olarak atadı. Chaskalson ayrıcalıklı bir geçmişe sahipti ve beyazdı, ancak her zaman ezilen siyah nüfusun güçlü bir savunucusu olmuştu. Apartheid rejiminin kurbanlarını savunan çalışmalarını nedeniyle toplumda iyi tanınan ve saygı duyulan biriydi. Yardımcısı İsmail Mahomed, Hint topluluğunun bir üyesiydi ve hukuk mesleğinde geçirdiği süre boyunca Apartheid rejiminin ayrımcılığına maruz kalmıştı. İlk Anayasa Mahkemesi'ndeki üyelerin her biri, mazlumları savunma konusunda kanıtlanmış bir geçmişe sahipti ve her birine hukuk camiasında saygı duyuldu. Çok farklı arka planlarına rağmen, Anayasa Mahkemesi üyeleri anayasaya saygı konusunda birleştiler. Bunun yanında, Mahkemenin meşruiyetini tesis etmek için muhakememizin kusursuz olması gerekiyordu. Bu, topluma, anayasaya gerçek saygı duyan gerçek yargıçlar olduğumuzu gösterdi. Dolayısıyla bu saygının zamanla kazanılması gerekiyordu.

Andrew Arato'nun egemenlik sonrası anayasa yapım paradigması, Güney Afrika'da olduğu gibi, anayasa yapım sürecini denetleyen yargı ile anayasa yapımına kademeli bir yaklaşım öngörmektedir. Bu paradigma Türkiye için faydalı olur mu?

Sachs, bu paradigmaya aşina olmadığını, ancak eğer varsa, piramidin ters çevrilmesi gerektiğini ifade etti. Başlangıçta, yargıçların sürece kilit bir rolü yoktu. Aslında, Sachs başlangıçta yargıçlara çok fazla yetki verme konusunda oldukça şüpheliydi. Bu konudaki görüşü, Haklar Bildirgesi AUK vizyonunun temel bir unsuru haline geldiğinde değişti. Siyah topluluktaki birçok insanın, Beyaz azınlığın gücünü korumak için onlara karşı muhafazakâr bir araç olarak kullanılacağından korktukları için, Haklar Bildirgesi fikri konusunda tereddütlü oldukları kaydedilmelidir. AUK üyelerinin sonunda Haklar Bildirgesi'ni benimsemelerinin tek nedeni özgürleştirici niteliğiydi. Yargı, anayasa yapım sürecinde bir rol oynayacaksa da, adil bir şekilde seçilmiş ve halkın güvenini kazanmış bir yargı olmalıdır. Güney Afrika örneği, yargının seçiminin iyi yapılması koşuluyla, Mahkemenin anayasa yapım sürecinde nasıl merkezi bir role sahip olabileceğinin harika bir biçimde temsil etmektedir.

they feared it would be used as a conservative tool against them to preserve the power of the white minority. The only reason the members of the ANC eventually embraced the Bill of Rights was due to its emancipatory nature. Although the judiciary can play in the constitution making process, it must be a judiciary that is chosen in a fair way and that has the confidence of the population. The South African case serves as a great example of how the Court can have a central role in the constitution making process, provided that the selection of the judiciary is good.

The Bill of Rights being used as a strategic weapon to overcome difficulties seems as an impressive strategy. However, what was the level of the public awareness regarding the Bill of Rights, or human rights in general? What should be the first step in raising awareness of human rights among the majority population in Turkey, in order to overcome our difficulties?

When Albie Sachs first presented the Bill of Rights to the ANC, he was not talking to lawyers, but to revolutionaries. One of the most important things is knowing one's territory, which meant that they had to become experts on various aspects of statecraft and governance. The people within the black community were very hesitant about this approach. Law was seen as a tool of the enemy. Law represented racist power, which used difficult language to confuse the population. This resulted in a lot of scepticism surrounding the Bill of Rights, with many believing that it would turn into a 'Bill of Whites'. Even Albie Sachs himself was sceptical initially, but the vision of Oliver Tambo, the President of the ANC, of a Bill of Rights which could transform society won him over. His main contribution to the creation of the Bill of Rights was to make sure that it did not become a conservative tool, and instead transform it into an emancipatory instrument. He ensured this by introducing "Three Generations Theory of Human Rights" principle, a concept that I had learned from a United Nations employee, which set out the need for civil and political rights, social and economic rights, and environmental rights. The Bill of Rights should not stop at the entrance to your home, but it should be empowering to everybody in public and private life.

Haklar Bildirgesi'nin zorlukların üstesinden gelmek için stratejik bir silah olarak kullanılması etkileyici bir strateji gibi görünüyor. Ancak Haklar Bildirgesi'ne veya genel olarak insan haklarına ilişkin toplumsal bilincin düzeyi neydi? Yaşadığımız zorlukları aşmak için Türkiye'nin çoğunluğunu insan hakları konusunda bilinçlendirmenin ilk adımı ne olmalıdır?

Albie Sachs, Haklar Bildirgesini AUK'ye ilk sunduğunda, avukatlarla değil, devrimcilerle konuşuyordu. En önemli şeylerden biri, birinin bölgesini bilmesidir; bu, devlet idaresi ve yönetişimin çeşitli yönlerinde uzman olmaları gerektiği anlamına geliyordu. Siyah topluluk içindeki insanlar bu yaklaşım konusunda çok tereddütlüydü. Hukuk, düşmanın aracı olarak görülüyordu. Kanun, halkın kafasını karıştırmak için zor bir dil kullanan ırkçı gücü temsil ediyordu. Bu, Haklar Bildirgesi'ni çevreleyen birçok şüpheyle sonuçlandı ve birçoğu bunun bir 'Beyazlar Yasası'na dönüşeceğine inanıyordu. Albie Sachs bile başlangıçta şüpheliydi, ancak AUK Başkanı Oliver Tambo'nun toplumu dönüştürebilecek bir Haklar Bildirgesi vizyonu onu ikna etti. Haklar Bildirgesi'nin oluşturulmasına ana katkısı, onun muhafazakâr bir araç haline gelmemesini sağlamak ve bunun yerine onu özgürleştirici bir araca dönüştürmekti. Bir Birleşmiş Milletler çalışanından öğrendiği, medeni ve siyasi haklar, sosyal ve ekonomik haklar ve çevre haklarına duyulan ihtiyacı ortaya koyan "Üç Kuşak İnsan Hakları Teorisi" ilkesini ortaya koyarak bunu sağladı. Haklar Bildirgesi evinizin girişinde durmamalı, kamusal ve özel hayatta herkese güç vermelidir.

Conclusion

This online roundtable meeting was part of DPI's series titled 'Legal Basis for Peace' that focus on the legal foundations of peace in order to promote the role that legal foundations and constitution-making processes can play as part of conflict resolution efforts.

The meeting explored the South African constitution-making process and envisaged the legal preparations needed for the possible resumption of a resolution process in Turkey. Albie Sachs' presentation outlined the difficult process of constitution making in a deeply divided society, showing the intricacies of the negotiations between the various parties involved in the process. While a new constitution and a constitution-making process might serve as highly effective tools for conflict resolution in divided societies, it is also important to identify the obstacles within the given legal system.

The subsequent discussion touched upon many aspects of the constitution in South Africa, both past and present, highlighting topics such as the role of women in the constitution making process, the importance of an independent judiciary and the resilience of the democratic institutions in South Africa today. The account given by Albie Sachs of a successful constitution making process in a segregated society serves as a source of inspiration for future constitution making efforts in Turkey, showing that although the process is highly difficult, but that great things can be achieved.

This online roundtable meeting provided a lively platform for DPI's legal group to discuss the important role that constitution-making can play in conflict resolution, by looking at different comparative study cases in practice. In doing so, the online roundtable can help further ongoing debates on the constitution in Turkey and possible legal preparations for a future peace process. DPI will continue to explore with the diverse legal group the role that constitution-making processes can play as part of conflict resolution efforts.

The online roundtable forms part of a larger series of activities planned in the context of the project: "Forging Pathways to Peace and Democracy in Turkey", supported by the Norwegian and Irish government.

Sonuç

Bu çevrimiçi yuvarlak masa toplantısı, DPI'nın yasal temellerin ve anayasa yapım süreçlerinin çatışma çözme çabalarının bir parçası olarak oynayabileceği rolü teşvik etmek için barışın yasal temellerine odaklanan 'Barışın Hukuki Temeli' başlıklı dizisinin bir parçasıydı.

Toplantıda Güney Afrika anayasa yapım süreci ele alındı ve Türkiye'de olası bir çözüm sürecinin yeniden başlaması için gerekli yasal hazırlıklar öngörüldü. Albie Sachs'ın sunumu, derinden bölünmüş bir toplumda anayasa yapımının zorlu sürecini özetledi ve sürece dahil olan çeşitli taraflar arasındaki müzakerelerin nüanslarını gösterdi. Yeni bir anayasa ve anayasa yapım süreci, bölünmüş toplumlarda çatışma çözümü için oldukça etkili araçlar olarak işlev görebilirken, mevcut hukuk sistemi içindeki engelleri tespit etmek de önemlidir.

Sonraki tartışma, anayasa yapım sürecinde kadınların rolü, bağımsız bir yargının önemi ve bugün Güney Afrika'daki demokratik kurumların dayanıklılığı gibi konuların altını çizerek, hem geçmişte hem de günümüzde Güney Afrika'daki anayasanın birçok yönüne değindi. Albie Sachs'ın ayrıştırılmış bir toplumda başarılı bir anayasa yapım sürecine ilişkin yaptığı konuşma, Türkiye'de gelecekteki anayasa çalışmalarını için bir ilham kaynağı olarak, sürecin oldukça zor olmasına rağmen, büyük şeylerin başarılabilirliğini gösteriyor.

Bu çevrimiçi yuvarlak masa toplantısı, uygulamada farklı karşılaştırılmalı çalışma örneklerine bakarak anayasa yapımının çatışma çözümünde oynayabileceği önemli rolü tartışmak için DPI hukuk grubuna bir platform sağladı. Bunu yaparken çevrimiçi yuvarlak masa toplantısı, Türkiye'de devam eden anayasa tartışmalarına ve gelecekteki bir barış süreci için olası yasal hazırlıklara yardımcı olmayı amaçlamaktadır. DPI, anayasa yapım süreçlerinin çatışma çözme çabalarının bir parçası olarak oynayabileceği rolü farklı hukuk gruplarıyla birlikte ele almaya devam edecektir.

Çevrimiçi yuvarlak masa, Norveç ve İrlanda hükümeti tarafından desteklenen "Türkiye'de Barış ve Demokrasiye Giden Yolların Oluşturulması" projesi kapsamında planlanan daha geniş bir etkinlik dizisinin bir parçasını oluşturuyor.

Participant List

Albie Sachs	Former Judge on the Constitutional Court of South Africa
Arild Humlen	Lawyer and Director, Norwegian Bar Association's Legal Committee
Bekir Güneş	News Editor - Gazete Emek and Dokuz8Haber
Fuat Keyman	Member of WPC (Aegean Region-Member) & Professor at Sabancı University
Kezban Hatemi	Lawyer, Member of WPC,
Levent Gök	CHP MP
Levent Köker	Professor of Public Law
Mahmut Bozarıslan	Senior Journalist, Amerika'nın Sesi
Mehmet Emin Ekmen	Deputy Chair of DEVA Party
Necdet İpekyüz	HDP MP
Ömer Serdar	Deputy Head of Political and Legal Affairs at AK Party
Oral Çalışlar	Columnist at Posta Daily
Osman Can	Professor of Constitutional Law& Reporting Judge at the Constitutional Court of Turkey
Öztürk Türkdoğan	Chairperson of the Human Rights Association (İHD)
Sema Kilicer	Political Officer, Delegation of the European Union to Turkey
Sevtap Yokuş	Professor of Law, Altınbaş University
Tuğrul Arık	Founding Council Member of Good Party
Ufuk Uras	Lecturer, Istanbul University
Vahap Coşkun	Professor of Law, Dicle University
Yakup Levent Korkut	Member of Medipol University Law Faculty
Yılmaz Ensaroğlu	Advisor, Ministry of Justice
Zara Järvinen	Desk Officer, Peace Mediation Department, Ministry of Foreign Affairs of Finland
Zeynep Ardıç	Medeniyet University Member of Law Faculty
Deniz Cebe	Interpreter
Eren Buglalılar	Interpreter
Kerim Yıldız	Chief Executive Officer, Democratic Progress Institute
Dr Esra Elmas	Head of Turkey Programme, Democratic Progress Institute
Katya Paus	Programme Officer, Democratic Progress Institute
Uljana Ruka	Programme Officer, Democratic Progress Institute

Katılımcı Listesi

Albie Sachs	Güney Afrika Anayasa Mahkemesi Eski Yargıcı
Arild Humlen	Avukat ve Norveç Barosu Hukuk Komitesi Direktörü
Bekir Güneş	Haber Editörü - Gazete Emek ve Dokuz8Haber
Fuat Keyman	Akil İnsanlar Heyeti Üyesi (Ege Bölgesi) ve Sabancı Üniversitesi'nde Profesör
Kezban Hatemi	Avukat, Akil İnsanlar Heyeti Üyesi, CHP Milletvekili
Levent Gök	Kamu Hukuku Profesörü
Levent Köker	Kıdemli Gazeteci, Amerika'nın Sesi
Mahmut Bozarıslan	DEVA Partisi Genel Başkan Yardımcısı
Mehmet Emin Ekmen	HDP Milletvekili
Necdet İpekyüz	Deputy Head of Political and Legal Affairs at AK Party
Ömer Serdar	Posta Gazetesi, Köşe Yazarı
Oral Çalışlar	Anayasa Hukuku Profesörü, Anayasa Mahkemesi Raportörü
Osman Can	İHD Genel Başkanı
Öztürk Türkdoğan	AB Türkiye Delegasyonu Siyasi İşler Danışmanı
Sema Kılıçer	Hukuk Profesörü, Altınbaş Üniversitesi
Sevtap Yokuş	İYİ Parti Kurucu Konsey Üyesi
Tuğrul Arık	Öğretim Görevlisi, İstanbul Üniversitesi
Ufuk Uras	Hukuk Profesörü, Dicle Üniversitesi
Vahap Coşkun	Medipol Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi
Yakup Levent Korkut	Danışman, Adalet Bakanlığı
Yılmaz Ensaroğlu	Masa Sorumlusu, Barış ve Arabuluculuk Departmanı, Finlandiya Dışişleri Bakanlığı
Zara Järvinen	Medeniyet Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi
Zeynep Ardıç	Çevirmen
Deniz Cebe	Çevirmen
Eren Buglalılar	İcra Kurulu Başkanı, Demokratik Gelişim Enstitüsü
Kerim Yıldız	Türkiye Programı Yöneticisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü
Dr Esra Elmas	Program Görevlisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü
Katya Paus	Program Görevlisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü
Uljana Ruka	Program Görevlisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü

DPI Aims and Objectives

Aims and objectives of DPI include:

- To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels.

DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri

DPI'nin amaçları ve hedefleri:

- Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve sürece katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak.

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fikirlerini, kaygılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

BOARD MEMBERS

YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

KERİM YILDIZ

(Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

NICHOLAS STEWART QC

(Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, QC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and Queen's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the Bahamas, and

in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and Queen's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rihts Committee of England and Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

PRISCILLA HAYNER

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including *Unspeakable Truths*, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden *Unspeakable*

Truths (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konularında çalışmalar yapmıştır.

ARILD HUMLEN

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

JACKI MUIRHEAD

Jacki Muirhead was appointed Chambers Administrator at Devereux Chambers, London, UK, in November 2015. Her previous roles include Practice Director at FJ Cleveland LLP, Business Manager at Counsels' Chambers Limited and Deputy Advocates Clerk at the Faculty of Advocates, UK.

Şu anda Devereux Chambers isimli hukuk firmasında üst düzey yönetici olarak görev yapan Jacki Muirhead bu görevinden önce Cleveland Hukuk Firması çalışma direktörü, Counsel's Chambers Limited isimli hukukçular odasında şef katip ve Avukatlar Fakültesi'nde (Faculty of Advocates) pazarlama müdürü olarak çalışmıştır.

ANTONIA POTTER PRENTICE

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015 – a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peace-making and peacebuilding issues through her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insancıl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma için Kriz Yönetimi İnsiyatif'i'nde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) başdanışmanlık yapmaktadır.

CATHERINE WOOLLARD

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomat, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO) – a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director

of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

COUNCIL OF EXPERTS

UZMANLAR KURULU ÜYELERİ

BERTIE AHERN

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşmasıyla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılında aktif siyasetten

çekilen Bertie Ahern o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupla temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Action Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İnsiyatifi Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İnsiyatifi Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başkanlığı.

DERMOT AHERN

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekilliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Prof. Dr. MEHMET ASUTAY

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Society for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Dr. Mehmet Asutay, İngiltere'deki Durham Üniversitesi'nin İşletme Fakültesi'nde Ortadoğu'nun İslami Siyasal Ekonomisi ve Finansı alanında profesör olarak görev yapmaktadır. Asutay Türk ve Kürt siyasal ekonomisi, İslami siyasal ekonomi, ve Ortadoğu'da siyasal ekonomi konularında dersler vermekte, araştırmalar yapmakta ve yapılan araştırmalara danışmanlık yapmaktadır.

ALİ BAYRAMOĞLU

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for Daily Karar. He is a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established during the peace process between 2013-2015.

Ali Bayramoğlu, yazar ve siyasi yorumcudur. 1994 yılından bu yana çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Halen, günlük Karar gazetesinde köşe yazmaya devam etmektedir. Türkiye'de 2013-2015 yılları arasında gerçekleşen Çözüm Sürecinde Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. CHRISTINE BELL

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy. She was chairperson of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Ad-

ministration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional justice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

ORAL ÇALIŞLAR

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for Türk Solu journal which was launched in 1967 and for the Aydınlık journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of Aydınlık journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor in Chief for the Aydınlık daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Ham-

burg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for Cumhuriyet daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from Cumhuriyet daily to Radikal daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for Taraf daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave Taraf daily alongside Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katircioğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others, after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to Radikal daily. Started writing for Posta daily after 2016, when Radikal was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including The Leaders' Prison, Hz. Ali, Mamak Prison from the 12th of March to 12th of September, The Kurdish Issue with Öcalan and Burkay, My 68 Memoirs, The Alevis, When Deniz and Friends Were Executed, My Childhood in Tarsus, The History of Gulenism. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimini tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 darbesinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasağı çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmaktadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katircioğlu, Mithat Sancar, Yıldırım Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraf'tan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Ga-

zetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burkay'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Alevis', 'Denizler İdama Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

CENGİZ ÇANDAR

Cengiz Çandar is currently a columnist for Al-Monitor, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Ozal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

ANDY CARL

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edinburgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl,

çatışma Çözümü alanında çalışan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnişiyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnişiyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr. VAHAP COŞKUN

Dr. Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, political theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Komisyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

AYŞEGÜL DOĞAN

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the

Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programmes coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme "Gündem Müzakere" on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve programlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Medyasyon Kültürel ve İletişim Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'ın Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique Türkçe'de çevirmen gazeteci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda "Gündem Müzakere" programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaş gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayış, istek ve heyecanını koruyor.

VEGARD ELLEFSEN

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha öncesinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulun-

du. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasi İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Prof. Dr. FAZIL HÜSNÜ ERDEM

Dr. Fazıl Hüsnü Erdem is Professor of Constitutional Law and Head of the Department of Constitutional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was introduced following the coup d'etat of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsnü Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanıdır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yürürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. Dr. SALOMÓN LERNER FEBRES

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Louvain. He is Executive President of the Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesi'nin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanıdır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Prof. MERVYN FROST

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır. Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde de bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularla da uzman bir isimdir.

DAVID GORMAN (Director, Eurasia)

David has more than 25 years of experience in the field of peacemaking. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bos-

nia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

MARTIN GRIFFITHS

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Üst düzeyde uluslararası bir arabulucu olan Martin Griffiths, uluslararası bir arabulucudur ve yakın zamanda BM Yemen Özel Temsilcisi olarak atanmıştır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasi diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the

Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diploması Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümü'nde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım Koordinatörü yardımcılığı, Büyük Göller (Great Lakes) bölgesinde İnsani Yardım Koordinatörü, Balkanlarda BM Bölgesel Koordinatörü ve BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan'ın BM ve Arap Birliği adına Suriye özel temsilciliği yaptığı dönemde kendisine baş danışmanlık yapmıştır.

KEZBAN HATEMİ

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War. She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darülaceze Vakfı Mütevelli heyetlerinde görev yapmaktadır.

Dr. EDEL HUGHES

Dr. Edel Hughes is a Senior Lecturer in Law at Middlesex University. Prior to joining Middlesex University, Dr Hughes was a Senior Lecturer in Law at the University of East London and a Lecturer in Law and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009, respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesidir. Daha önce Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde görev yapan Hughes, doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümü yer almaktadır.

KADİR İNANIR

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region.

Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarından dolayı pek çok ödüle layık görülmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.

Prof. Dr. AHMET İNSEL

Professor Ahmet İnsel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France.

He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletişim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet İnsel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarıdır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

ALEKA KESSLER

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası ve Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

AVILA KILMURRAY

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. She serves as an adviser

on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucusudur ve bu siyasi partinin temsilcilerinden biri olarak Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerine katılmıştır. Toplumsal tepki, kadın hareketi ve çatışmanın dönüşümü gibi konularda çok sayıda yazılı eseri vardır. Birleşik Krallık ve İrlanda'da aralarında Conciliation Resources (Uzlaşma Kaynakları), the Global Fund for Community Foundations (Toplumsal Vakıflar için Kürsel Fon), Conflict Resolution Services Ireland (İrlanda Çatışma Çözümü Hizmetleri) ve the Institute for British Irish Studies (Britanya ve İrlanda çalışmaları Enstitüsü) isimli kurumlarda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. 1990-94 yılları arasında Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nda Kadınlardan Sorumlu Yönetici olarak çalışmış ve bu görevi yerine getiren ilk kadın olmuştur. 1994-2014 yılları arasında Kuzey İrlanda Toplum Vakfı'nın direktörlüğünü yapmış ve bu görevi sırasında eski siyasi mahkumların yeniden entegrasyonu ile barışın toplumsal zeminde yeniden inşasına dair Avrupa Birliği fonlarının idaresini yürütmüştür. Avrupa Vakıflar Merkezi tarafından verilen Yenilikçi Hayırseverler Raymond Georis Ödülü'nün de sahibidir.

Prof. RAM MANIKKALINGAM

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and

prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadirgamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laksham Kadirgamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

BEJAN MATUR

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kurucu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Prof. MONICA MCWILLIAMS

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organisations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations

ons, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003. Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir. 2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyannamesi için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmeleri'nde yer almıştır.

HANNE MELFALD

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başdanışmanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışişleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordi-

nasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanna Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Oslo Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

ROELF MEYER

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesi başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolivya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

MARK MULLER QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburg'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti vermiştir. 2005'den bu yana İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue), Çatışma Ötesi (Beyond Borders) ve Inter Mediate (Arabulucu) isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan Sınırlar Ötesi (Beyond Borders) isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı olarak görev yapmaktadır.

AVNİ ÖZGÜREL

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the 2007 Turkish film, Zincirbozan, on the 1980 Turkish coup d'état, Sultan Avrupa'da (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and Mahpeyker (2010): Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014

Turkish film, Darbe (Coups), on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Millî İstihbarat Teşkilatı (MİT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Prof. JOHN PACKER

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012 - 2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nations Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından

da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

JONATHAN POWELL

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arabuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanıdır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatlık yapmıştır.

Sir KIERAN PRENDERGAST

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted

research at the Belfer Center for Science and International Affairs (United States) and is a member of the Advisory Council of Independent Diplomats (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

RAJESH RAI

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of 1MCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of experience (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants - JCWI - (Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir DAVID REDDAWAY

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Prof. NAOMI ROHT-ARRIAZA

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict procedures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Dr. MEHMET UFUK URAS

Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde liderliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11 Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptığı Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üye-

sidir. Uras'ın çok sayıdaki yayınları arasında “ÖDP Söyleşileri”, “İdeolojilerin Sonu mu?” (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), “Sezgiciliğin Sonu mu?”, “Başka Bir Siyaset Mümkün”, “Kurtuluş Savaşında Sol”, “Siyaset Yazıları” ve “Alternatif Siyaset Arayışları” “Sokaktan Parlamenta” “Söz Meclisten Dışarı” ve “Meclis Notları” adlı kitapları da bulunmaktadır.

Prof. Dr. SEVTAP YOKUŞ

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbaş University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye'de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi” başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

11 Guilford Street London WC1N 1DH

United Kingdom

+44 (0) 207 405 3835

 democraticprogress.org

 info@democraticprogress.org

 [@DPI_UK](https://twitter.com/DPI_UK)

 [DemocraticProgressInstitute](https://www.facebook.com/DemocraticProgressInstitute)